

**„הגוף שלי הוא
כלי!“ אומרת ענת
צחור, שהיתה נערת
לב“ (מימין), נערת
יוגורט, ושהסעירה
את המדינה כאחת
מנערוח האשכוליות
בתשדיר השרות
המיני. עכשיו היא
מופיעה בסרט
בעירום מלא**

האשכולית מתקלפת

לפני דרך חדשה בחיים. „כבר בשנות הלימודים הראשונה ידעתי שזהו זה. שאני שלמה עם עצמי. שפה אני צריכה להיות.“ בשנתיים הראשונות של הלימודים היא המשיכה לעבוד בדוגמנות במקביל ללימודים. אז גם הצטלמה לתשדירי השרות המפורסם של היוגורט, אבל באותה התקופה היא החליטה להפסיק לדגמן. „היו לכך שתי סיבות. קודם כל פשוט נמאס לי. לא עניין אותי להתעסק בזה יותר. הסיבה השנייה היא מיקצועית. זו ארץ נורא קטנה, נוצרות פה סטיגמות במהירות. לא רציתי חשיפות יותר כדוגמנית. רמת החיים שלי ירדה כתוצאה מכך, אבל הייתי מוכנה לזה. גם היום אני לא סובלת מעורף כסף.“

„אם זו הקרבה למען המישיק, זה נשמע גרוע מדי. פשוט הכסף לא כל כך חשוב בעיני. החיים שלי טובים בלי קשר לכסף. אני מרגישה חופשית ומשחררת. ואין לי שום מחויבויות. אם אעבוד בשביל הכסף אחיה משועבדת לו ולא אוכל להיות חופשית.“

פיל מעכבר

על שני ציוני דרך בעברה אין היא אוהבת לדבר. הראשון — השערוריה שליוותה את טכס בחירתה לנערת היופי. סביב הבחירה רצו סיפורים שונים. היה מי שאמר שענת ירדה בזעם מהבימה ברגע ששמעה שלא קיבלה את תואר מלכת היופי.

גם סביב הופעתה בתשדירי האשכוליות ליוות המפורסם היו ויכוחים רבים. „אני באמת לא רוצה לדבר על הדברים הללו. זה היה כל כך מזמן. זה באמת לא חשוב. עושים פיל מעכבר.“ לקראת סיום הלימודים בסטודיו של

ומאז רבק בה חיידק המישיק, והיא החליטה לגשת לבחינות לסטודיו-לי מישחק של ניסן נתיב. „לא סיפרתי לי אף אחד שאני ניגשת לבחינות. לא בניר תי עליהן בכלל. כשהתקבלתי, אחרי כל השלבים, זו היתה בשבילי הפתעה עצומה. לא האמנתי שאני בפנים עד ששמעתי את ניסן אומר, ברוכים הבאים, או פתאום הכנתי שאני עומדת

לאודישן להצגה. אבל אני לא שחקנית, אמרתי לה. לא משנה, ענתה. „בואי.“ ענת ניגשה לבחינות בהרגשה שלא ייצא מהן כלום. „סתם בשביל הסקרנות. אני אוהבת רברים חדשים.“ אבל הבימאי התלהב ממנה והציע לה את התפקיד הראשי. „לזה לא הייתי מוכנה ובשלה, החלטתי לשחק בתפקיד אחר, קטן.“

הלימודים היא עכדה כדוגמנית. „רק בשביל הפרנסה“ היא מציינת.

יוגורט ואשכוליות

יום אחד, התקשרה איתי האמר גנית מרים עצינוני והזמינה אותי

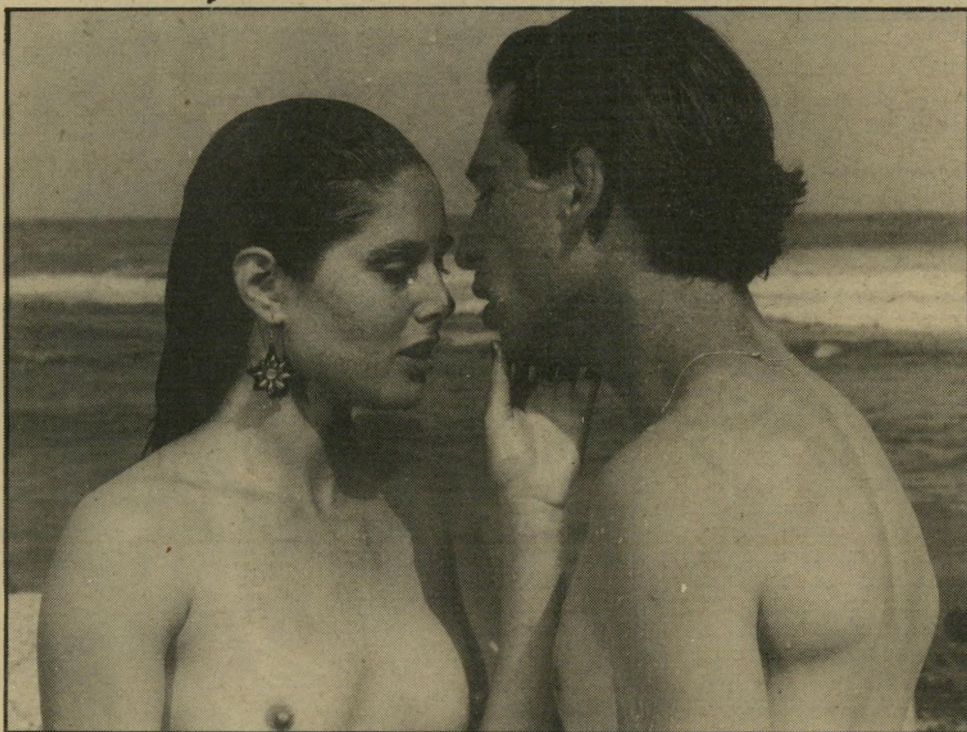
ד קאריירה של ענת צחור נמצאת ובעלייה מתמדת. אחרי שהייתה נערת לב, נערת היופי, נערת היופי גורט ונערת האשכוליות היא משי תתפת בסרט ישראלי חדש: מקום ליד הים. בתפקיד הראשי, מקלפת מעצמה את הקליפות ומופיעה מעל המסך בעירום מלא.

היא יודעת שכאשר ייצא הסרט למסכים יהיה גופת העירום נושא השיחה העיקרי. „אני כבר מרגישה את המיתקן פה באוויר.“ היא מחייכת, נכונה אלי קרב.

צחור אינה אוהבת להתראיין. קשה לשכנע אותה להסכים לראיון, וגם אחרי שהיא מסכימה היא מציבה תנאי. „רק על הסרט. לא על החיים האישיים.“ מרדע היא אינה אוהבת את הראיונות העיתונאיים? „פשוט מאוד. אין לי מה להגיד. מה שיש לי להגיד אני אומרת בעבודה, במישיק. כן, אני יודעת שראיונות הם חלק מהעבודה, אבל קשה לי עם זה. אני בסך הכל בת 26, מה כבר יש לי לספר? מפריע לי גם שאני הופכת בראיונות לנחלת הציבור. הייתי מעדיפה לעשות משהו אחר ולא להתראיין.“ אבל בכל זאת היא מסיימת.

בפנים נקיות מאיפור, לבושה בגור פיה ובג'ינס, קשה לזהות בה את ענת צחור, הדוגמנית המפורסמת שהיתה מלכת היופי. היא גם אינה רוצה להישאר אר אותה ענת. היא הפסיקה לדגמן לחלוטין, למרות ההצעות הרבות שהיא מקבלת. מעתה היא שחקנית ושחקנית בלבד.

„מעולם לא חשבתי להיות שחקנית. אחרי השרות הצבאי נרשמתי לאוניברסיטה ללימודי פסיכולוגיה. זה מה שניינן אותי אז. היום אני יודעת שלא הייתי מספיק מודעת לעצמי. הייתי אז ילדה בת 20. לא בשלה.“ בשילוב עם

עם אלון אבוטבול ב„מקום ליד הים“
„התפתש זה כמו לקפוץ למים קרירים“